

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefranconate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
răzimesc.
INSEPARTE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
maștorile sămuri de anunțuri:
în Viena: H. Duka, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelk
Kachfolger; Anton Oppelk, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenca Haas, Buc-
ureștile de România; în Ham-
burg: Karoyn & Liebmann.
Prețul inserțiunilor: o serie
garmond pe o coloană 8 ex. și
800r. timbru pentru o publi-
cație. Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
Recunosc pe pagina a 3-a o
serie 10 ex. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânii.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etragiu
1.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 ar.
Cu anul în casă: pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 ex. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 250.

Brașov, Mercuri 13 (25) Noemvrie

1896.

Deficitul și cvota.

...In momentele, când trebuie să
ne gândim serios la necesitatea de-a
pune odată stavilă tuturor cheltue-
lilor nouă în viața noastră de stat,
pentru-că cu urcarea sarcinilor nos-
tre publice am ajuns la un punct,
incât poporațiunea abia le mai poate
duce în spinare, atunci vine Aus-
triacul și dă: Ungaria să contribuie
cu mai multe procente la cheltuelile
comune ale monarhiei...

Etă punctum saliens al situațiunii
financiare și politice prezente, atât
de bine schițat de diarul 48-ist
„Magyarország”.

E, cu drept cuvânt, foarte îngri-
jat acest diar pentru ceea ce ne aș-
teptă pe noi sormanii contribuabili
din acest stat, decă, după cum arată
tote semnele, cvota dualistă se va
urca.

Banffy — dăce numita fôia —
e deja gata a face, ca în loc de 30
se voteze 35% și astfel se luăm
asupra-ne o nouă sarcină anuală de
6 milioane fl. Austriacii într'aceea
pretind 43%, ceea ce ar însemna o
urcare a dărilor anuale cu 18 mi-
liône florin. De unde se luăm însă,
fiă cele 6 milioane, fiă cele 18 mi-
liône? Din venitele noastre nu le pu-
tem lua, prisos nu avem. De unde
se le plătim așaderă?...
Iși bate ore capul br. Banffy cu
astfel de întrebări supărăcișe? Fôia
maghiară opozițională dăce, că nu,
și noi suntem de aceeași părere.
Nici că are timp Banffy să se mai
gândescă mult. Trebuie să se gră-
bescă și să ia măsurile de lipsă ca
cei 300 de mameluți ai săi, noui de
nouită, să voteze cvota urcată. Ces-
țiunea este numai, cu cât se urce
cvota, cu cele 5% prevedute de
Banffy, ori cu cele 10 și mai bine
procente, ce le pretinde Austria?

Situația nu e de loc ușoră, Au-
dus'o Ungurii, cum au dus'o până
acum, dăr lucrurile au ajuns la un

punct, când e vorba s'eu de a se în-
covoia s'eu de-a se frânge.

S'a deochiat și mult lăudatul
echilibru al finanelor statului un-
gar. Finacele au început să se cla-
tine cumplit și arată éraš și spre de-
ficit. Spre caracterizarea stărilor ac-
tuale financiare fôia 48-istă constată,
că acum statul încassază anual dela
cetățenii contribuabili 480 milioane
florin pe an, pe când înainte cu
15 ani ei plăteau anual numai 280
milioâne florin pentru trebuințele
statului. E fôrte justă deci întreba-
rea, ce-o pune, decă în acești 15 ani
venitul locuitorilor țării și puterea
lor economică s'a urcat astfel, ca
acum se potă ei vërșă în visteria
statului cu 200 milioane mai mult?
Nu este ore mai aproape de mintea
omului a vedé deja în această urcare
a sarcinilor o încordare ce trece
peste venitele contribuabililor și ni-
micesce isvorul puterii lor.

Numai dobênda datoriiilor sta-
tului, care înainte cu 10 ani era
incă de 90 milioane, acum figurează
cu 130 de milioane florin anual în
preliminarul budgetului.

La această se adaugă, că chel-
tuelile diferitelor resorturi ministe-
riale se urcă în fiă-care an și aproape
regulat se urcă și dările pentru ar-
mată în făcare an cu câte 4 mi-
liône. Despre deficitul anului curent
de 36 milioane cauzat în cea mai mare
parte de cheltuelile nebune ale fu-
duliei naționale milenare, fôia opo-
zițională maghiară nici că face amin-
tire. Se mărginesce numai a cons-
tata, că dările s'au înmulțit într'un
mod, incât absolut nu se mai potă
continua cu sporirea lor, căci s'a
ajuns acea margine, care indică cea
mai extremă încordare a puterii con-
tribuabililor și numai puțin lipsesce
ca côrda să se rupă, prăbușind în-
tréga clădire.

Și totuși nu-i modru de-a scăpa
de urcarea cvotei. Ungurii umblă
acum să submineze poziția contelui

Badeni. Dér, ori vor reuși să-l răs-
tôrne ori nu, fapt este și rămâne,
că cu Austriacii nu mai e de glumă.
Ei sunt firm hotărâți de-a nu mai
ceda în punctul acesta și ori cât ar
amenința Ungurii cu uniunea per-
sonală, nu-i vor mai spăria. Viito-
rul parlament central vienes va pre-
tinde și mai unanim urcarea cvotei,
căci „le-a fost de-ajuns”, dăce ei, „că
au purtat în spinare timp de 30 de
ani cele 70 procente pentru ca Un-
gurii să-și facă mendrele și să se
îngâmfe pe contul lor”.

Deficit și cvotă, această este
signatura situațiunii. Putea-va Un-
garia să rischeze tocmai acum o
ruptură totală cu Austria? Și decă
nu, ce prospecte i-se deschid în fața
deficitului înfricoșat, ce-i rânjesce
în față?

Sașii și aniversarea născerii lui Roth.

Astăzi în 24 Nov. n. se împlinesc o
sută de ani dela născerea martirului na-
țional sășesc Stefan Ludwig Roth, care a
fost în anul 1848 unul dintre conducătorii
națiunii sășesci și, ajuns pe mâna rebelilor
maghiari, a suferit môrte de martir.

Compatiții sașii, cuprinși de senti-
mentul pietății și venerațiunii față de acest
mare bărbat al lor au decis să serbeze ani-
versarea născerii lui Roth prin un *comers-
festiv*, la care ocaziune avea să se rostescă
și un discurs festiv întru memoria lui Roth,
apreciând tot-odată importanța acestuia pen-
tru poporul sășesc din Ardel.

Spre acest scop s'au constituit comi-
tete arangiatore în centrele sășesci: Sibiu,
Brașov, Bistrița și Reghinul sășesc.

E firesc, că în țera noastră constitu-
țională și sub liberalul guvern al lui Banffy
a fost serbarea sășescă un spin în ochi
funcționarilor politici, cari au și făcut din
partea lor totul pentru de a zădărnici țin-
erea serbării așa încât afară de Brașov
s'a sistat pretutindenea ținerea.

Comitetele arangiatore au adus în tot
locul poliției la cunoscință ținerea ser-
bării.

Căpitanul de poliție din Sibiu a luat
la cunoscință ținerea serbării, dăr cu obser-
varea, că nu este permis a atinge și glorifica
cu ocaziunea această activitatea politică a lui
Roth. Comitetul arangiator în fața acestei
restricțiuni nelegale și neleale a abstat dela
ținerea serbării, fiind-că consideră de un
nonsens de a aprecia activitatea lui Roth
făr' de a atinge activitatea lui politică.

Tot în același sens a procedat și că-
pitanul de poliție din Reghinul sășesc, care
amenință comitetul arangiator cu disolva-
rea comersului prin brachiu, la cas, că ar
„atinge s'eu chiar glorifica” activitatea poli-
tică a lui Roth.

Intre astfel de împrejurări și comite-
tul arangiator din Reghin a făcut aceeași,
ca și cel din Sibiu: a abstat dela ținerea
serbării.

Mai brutală este procedura căpitanu-
lui de poliție din Bistrița; acesta nu ad-
mite ținerea comersului, motivând opri-
rea în chipul următor:

„fiind-că serbătorirea lui Ludwig
„Stefan Roth, care la 1849 a fost oca-
„damnat la môrte pentru tradare de pa-
„trie (!) ar puté da ansă la conturbarea
„relațiunilor naționale pacifice, a fost ne-
„cesar să se respingă această petițiune
„pentru de a evita eventuale frecări na-
„ționale”.

Contra acestui decis revoltător al că-
pitanului de poliție a recurat comitetul
arangiator la vice-comitele, care însă a
aprobat decisul polițian, interdicând și din
partea sa ținerea comersului. Bistrițenii
n'au mai recurat mai departe contra opri-
rei, fiind-că ved, că nu duce la nici un
resultat remediul legal.

„Kronstädter Ztg.” vorbind despre
aceste oprii vede în toate aceste mâna
lui Banffy, care caută să se degageze de
„garanțiile” stabilite, încând cu încheerea pac-
tului cu Sașii.

Guvernamentalul „Kronstädter Tgbllt”
oombate această conclusiune a organului
Sașilor verđi, atribuind oprirea din cele
trei orașe iperzelului funcționarilor și caută
să aperse pe Banffy prin faptul, că în Bra-
șov nu s'a interđis ținerea serbării, ér decă
de fapt ar esista vre-o instruțiune dela

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

„Cartea neagră”.

Unde dai și unde crepă.
Prov. român.

Răspuns la „Cartea neagră” (A „fekete könyv”),
scrisă de br. Stefan Kemény junior în 1849,
și publicată de Hentler Jozsef în numerii
121—131 din Mai 1895 ai lui „Magyarország”
din Budapesta.

De Axentie Severn.

7)

(Urmare).

În nr. 122 dela 4 Maiu ne arată
„Cartea neagră”, că ar fi omorît Românii
200 Maghiari în scôla de călărit dela Cri-
cău, ér ômenii lui Axentie, la cari a fost
detașat și un oficer c. r., ca pe vre-o 90
i-au legat tot trei cu trei, apoi trăgând o
funiă lungă și grosă printre ei, și trăgân-
du-le încălțămintele, ca să-i mâne desculți
la Blășiu, — la căpétul satului Uiôra rënd
pe rënd i-au împușcat; un popă valah le
ceta iertăciunile, apoi îi arunca în Mureș.

La Cucurdea ômenii Iancului au su-
grumat („gyilkolták”) 60 Maghiari, așa în-

cât notarul satului, care de frică și spaimă
s'a ascuns în podul casei, în desperațiune
s'a spânđurat acolo. — La Grind, unde
lângă Mikas a fost și un oficer c. r. cu
numele Rörich, s'au omorît 200 de Ma-
ghiar.

Mai încolo ne arată, că toți acei cri-
minali, cari în urma acestor fapte au fost
închiși parte la Clușiu, parte la Gherla
„sub guberniul actual” (adecă sub guber-
niul din 49—52) au fost eliberați.

Continuând serie, cum am trimis eu
în 8 Ianuarie 1849 doi tribuni la Aiud, ca
să pregătescă quartire pentru 6000 ômeni,
și cum părintele dela Măjina, Prodan, i-a
asigurat pe Aiudani, că nu va intra picior
de Român în Aiud, și reproduce în tradu-
cere scrisoarea mea, tot din 8 Ianuarie dto
Ciumbrud, prin care arătam primarului, ca
se nu ne aștepte în acea seră la Aiud,
fiind-că rămânem în comunele vecine. Și
în urmă cum eu, cel mai păcătos, care e
acum în oficiu de stat, pe lângă toate ace-
stea la câteva ore am atacat orașul cu hór-
dele mele și l'am incendiat la mai multe
locuri. Și așa, serie cu mare durere sufle-
tescă, urmă pustiirea Aiudului, omorurile și

prădările lui, la cari a venit și a luat parte
și garda Sașilor din Mediaș. Acesta a toc-
mit caré și a dus cu ele averile Aiuda-
nilor.

Intr'aceea a venit d-sa dela Turda
cu baronul Paget, cu Wesseleny, cu Szil-
vási Miklos și comitele Tholdi, și după ce
au adunat pe toți refugiații din păduri și
satele vecine, încărând pe 70 de caré
pe căți nenorociți au aflat, i-au dus la
Turda.

Fôrte frumos descrie, cum acești mag-
nați cu vre-o 40 călăreți, 2 companii de
honveđi și cu vre-o căți-va gardiști din
scaunul Arieșului au atacat și bătut la
Vințul de sus hórdele valah și călăreții,
ce-i persecutau, și cum ôstea împărătescă,
care se afla la Uiôra depărtare de 1/2 ora,
se uita cu sufletul la loc, cum hórdele ro-
mâne îi atacau și masacrau pe ei.

După-ce termină cu descrierea în-
fricoșatului desastru, ce l'a suferit Aiudul
și o mică parte din locuitorii lui — cea
mai mare fugise în 15 Noemvrie 1848 la
Turda, — ne arată cu numele 44 femei și
copii, pe cari Românii i-au masacrat în 10

și 19 Octomvrie la Sângătin*) (Kis-Enyed)
Nu ne spune însă, cum și de ce s'au adu-
nat acolo atât amar de Unguri chiar și
din unele comune învecinate, — acesta o
voiu arăta eu după ce voiu fi reproducut în
estras tot cuprinsul Cărții celei negre.

La pag. 14 Nr. 124 din 4 Maiu ne
comunică autorul „Cărții negre” rugarea
d-nei Laszlo Carolina, predată înălțatului
împérat cu ocaziunea venirii sale, la 1852,
în Transilvania. Acesta ne spune, că ea în
1849 locuia în Aiud și cum, pe lângă toate
asigurările lui Axentie și Prodan, Aiudul
fû incendiat, și cum „Axentye” din Ciim-
brud, care e numai 1/2 ora departe de
Aiud, de pe o prismă se uita cu sufletul
odihnit, cum arde orașul și cum sunt su-
grumați locuitorii lui.

În nr. 125 ne comunică autorul plân-
sôrea vêduvei Daniel Török, dată tot în
1852 înălțatului împérat, și această vêduvă
mărturisescă, că eu de pe o prismă de
lângă Ciimbrud m'am uitat, cum arde
Aiudul.

*) Nu a fost chiar așa. Cum a fost, vom
arăta noi mai târziu. — Aut.

Banffy, atunci nici autoritățile din Brașov n'ar fi putut procedea altfel, decât cele din Reghin, Bistrița și Sibiu.

Organul Sașilor bătrâni își încheie cu următoarele cuvinte articolul:

„Noi în Brașov suntem în pozițiunea ferocită de a pute ține serbarea, mulțămită încrederei ce o au autoritățile în arangiatorii serbării. Sperăm a fi pe deplin justți față de importanța distinsului bărbat al poporului. Sperăm, a pregăti poporațiunii din Țera Bârsei o serbare înălțătoare, isvorită din insuflețire națională săsescă și sperăm, că toate aceste vor fi cu putință, fără ca să se agite vre-o națiune a patriei noastre“.

Cochetări între Italia și Franția.

În timpul din urmă presa italiană se arată foarte simpatică față cu Franția, ceea ce se poate considera ca o reacțiune față cu pornirile anti-franceze, ce se manifestaseră în cercurile politice italiene pe timpul guvernului Crispi.

Organul partidei lui Crispi, „Tribuna“ de exemplu, acuză tripla alianță cu egoism și cu aceea, că în cestiunea Tunisului ea a aservit Italia Franției. De altă parte „Gazetta Piemontese“ publică un articol, în care arată, că raporturile între Italia și Franția devin din zi în zi mai intime și mai apropiate, ceea ce, de sigur, va aduce cu sine încheierea pactului vamal și comercial între ambele state. Articolul și-l termină cu cuvintele: „După ce odată ghițea va fi spartă și după ce între cele două surori latine armonia va fi restabilită nu ne va fi permis a ne opri la drumul de jumătate; putem spera, că erăși se vor întorce țilele cele frumoase“...

Ca răspuns, presa franceză replică tot în asemeni cuvinte simpatice față de Italia. Așa de exemplu „Roux de Paris“ dăce: „Puține popore sunt în stare de a se înțelege unele pe altele așa, cum se înțeleg între sine poporul italian cu cel francez. Identitatea de temperament, comuna reamintire a anului 1859, cu un cuvânt toate lasă a se conchide, că raporturile turburate dintre cele două popore vecine fără nici o greutate pot să se prefacă în raporturi amicabile, ceea ce va fi spre mulțămirea ambelor țeri. Lucrul ajunsese așa departe, încât raporturile dușmănoase între Franția și Italia ajunseră a fi unul dintre punctele cele mai importante ale politice europene. Dér ore de lipsă e să ne mai punem unii altora bețe 'n rôte? Lucru înțelept este, ca să ne risipim puterile cu de acestea?“

În asemenea mod se exprimă și alte diare principale atât franceze cât și italiene.

E interesant a sci, cum este contemplată în cercurile dătătoare de ton ale Franției posibilitatea apropierei între ambele state din vorbă. În privința acosta

diarul „Riforma Sociale“ s'a adresat către mai mulți bărbați politicii francezi, rugându-i să-și dea părerea în privința acosta. Rezultatul a fost, că aproape toți bărbații politicii, către cari s'a adresat numitul diar, au declarat, că o apropiere a Italiei de Franția numai așa ar fi cu putință, decât Italia ar eși din tripla alianță. Așa, de exemplu, Reinach dete următorul răspuns:

„Eu totdeauna am fost de părere, că între Franția și Italia nici-odată nu pôte să ajungă lucrul la răsboi. Chiar decât ambele state ar fi fost armate unul în contra altuia din crescet până 'n tâlp, în momentul decisiv li-ar fi cădutarma din mână și astfel nici-odată n'ar fi comis marea crimă în contra umanității, de-a se răsboi între sine. Nici-odată Franția n'a conspirat în contra unității Italiei. De aceea în momentul, în care Italia va alunga dela sine neîncrederea față cu Franția, ea va eși din tripla alianță“.

De asemenea s'au exprimat în contra triplei alianțe fostul ministru președinte Ribot, fostul ministru de externe Berthelot etc. Din toate acestea „Riforma Sociale“ trage concluziunea, că Italia trebuie să-și redobândească libertatea de acțiune, eșind din tripla alianță, care ați nu mai are sens pentru ea.

CRONICA POLITICĂ.

— 12 (24) Noemvre.

În ședința dela 21 Nov. n. a camerei franceze s'a făcut o interpelare în cauza amicitiei ruso franceze. Fiind la ordinea țilei desbaterea budgetului ministeriului de externe, Millerand dăce, că o alianță franco-rusă de mult timp e dorită de Rusia și ține în respect pe dușmanii Franției. Franția, abstrăgând dela promovarea intereselor financiare ale Rusiei, a făcut acesteia și alte servicii însemnate, așa de exemplu în cestiunea Asiei orientale și în cestiunea Americii. Întrăbă deci, cu ce răspătesce Rusia această prietenia a Franției? Decă este adevărat, că s'a încheiat o convenția deosebită militară între Franția și Rusia, și cari sunt condițiile acestei convențiuni?

Ministru de externe Hanotaux a răspuns imediat, declarând, că el rămâne strins pe lângă enunțatiunile, ce le-a făcut în tòmna acosta Țarul Rusiei și președintele republicii franceze la Cherbourg înaintea oficerilor de marină, la Paris înaintea guvernului și a reprezentanților națiunii, și la Charlons înaintea conducătorilor armatei și a oficerilor săi.

Din Sofia se anunță, că ministru de răsboi, Petrow, în petițiunea sa de demisiune declară, că el nu va demisiona numai din postul de ministru, ci se va retrage și din relațiile militare. Principele Ferdinand declară, că după alegeri îi va primi demisiune. Se dăce, că ministru Petrow își dă dimisiunea din cauză, că oficerii bulgari expulsați în Rusia au fost rechiamați.

Lueger despre Jidani.

Un colaborator al diarului parisian „Le Temps“, care a umblat pe la Viena, a vizitat și pe Lueger, vice-primarul și conducătorul antisemiților. În convorbirea, ce au avut-o să fi țis Lueger, după cum spune o telegramă din Paris a lui „N. fr. Presse“, între altele:

„Jidanii tôte le adună în jurul lor, omul nu pôte mânca nici o bucățică de carne, fără ca să nu plătescă Jidanului și pentru aceea dajdie. Cu libera concurență însă nu se pôte lupta contra lor, deora-ce lupta în chipul acesta ar rămâne fără rezultat, chiar și decât ar ave Jidanii cu totul altă morală. Dér când vor vedé, că aici la noi bani nu se pot căștiga, atunci ei de sine se vor duce mai departe. Nu ne pasă, ducă-se ori unde, numai aici la noi să nu rămână“.

Despre planurile antisemiților Lueger dăce: 1) Vom înființa bănci comunale, cari vor libera negoțul și industria de sub influința Jidanilor. 2) Precum am căștigat majoritate la primărie și în dieta provincială, tocmăi așa o vom căștiga și în parlamentul central.

La finea convorbirii Lueger să fi mai țis despre guvernul austriac:

„În tond luat lucrul, guvernul ține cu noi. Scie, că cauza noastră e bună oasă. Dér simțemintele sse cele mai intime și cugetările sale secrete, guvernul nu le putea da pe față, căci împrejurările îi impun rezervă“.

Se vede, că scopul acestei scrii aduse de foia liberalilor dușmanii ai antisemiților este de-a suspiționa pe guvern, adevă pe contele Badeni, a cărui atitudine nu le place liberalilor, că pe sub mână ar fi înțeleș cu antisemiții. Dér ori ce ar fi vorbit Lueger cu diaristul francez, manevra acosta nu va pute duce la nici un scop, căci de va ține guvernul ori nu cu antisemiții, țilele frumoșe dela Aranjeuz nu se vor mai reitorce nici-odată pentru liberalii nemți și jidani din Austria, cumetri elicei jidano-maghiare dela noi.

Non quid sed quis.

Alba Iulia, 19 Noemvre 1896.

Stimate Domaule Redactor!

„O voce din sinul clerului român unit“ publicată în „Gazeta Transilvaniei Nr. 240—1896“ se vede a fi produs în Blașiu o impresie foarte penibilă și deprimătoare pentru purul adevăr, pe care l'a scos în relief la lumină.

Nu-i vorbă. E supărăcios adevărul. El se mistifică de multe-ori, în multe cazuri se ascunde, nu se pôte însă nici-odată nimici, tot adevăr rămâne.

Acosteii impresii penibile și deprimătoare îi dă espresia foia clericală din Blașiu „Unirea“ în Nr. 46—1896 prin aceea, — fiind strinsă cu ușa — că: „correspondența din péna părintelui Papiu e necualificabilă; batjocuresce memoria lui Vanoea; sinoda-

litatea din biserica noastră și modul de guvernare a bisericii noastre“.

„Unirea“ după săritura sa epurată în loc de a resfrânge obiectiv pretinș: „necualificabilă correspondență“ și „batjocură“ împărtășese cetitorilor ei, „ce fel de voce este vocea părintelui Papiu“, carele „a fost paroch... pentru abuserile sale însă prin sentința ridicată la valóre de drept... a fost lipsit de parochie și a fost suspendat pentru mai mulți ani“.

Sic! Non quid sed quis!

Ca să elude trista realitate și nudul adevăr, „Unirea“ o ia de-a ocolșul prin piață și strigă: *ille niger est.*

O fi! Dér cine a mai auzit? cine în lume are cinismul a susține, că adevărul: „necualificabil, batjocura, încercare de stil“, de ar eși din gura și a celui mai mare criminal, până ce nu se probéză contrarul?

„Unirea“ în naivitatea ei „crede“ — și cine crede e ferocit — „că după deslușirea asta e de prisos a mai accentua cătă valóre merită „încercările de stil ale Sfinției Sale“.

Ea Sfinția mea nu numai cred — fără a mă pute numi ferocit — ci mai mult, sum foarte convins, că „Vocea mea“ rostită în „Gazeta Trans.“ a făcut mai multă lumină asupra neajunsurilor noastre bisericesci, ca toți articuli „Unirei“ dela nasce-rea ei până ați.

Mai subscriu odată „astfel de voce“ și cu mâna stângă și cu ambele picioare, până la *contra demonstrandum ad literam.*

„Unirea“ debeată lamentéză: „Nu ne rămâne decă alta, decât să gratulăm „Gazetei“ pentru-că publică astfel de voci. Așa oeva încă numai în diaristica noastră se pôte întâmpla“.

Care va se dăce: „Unirea“ prin o simplă trăsătură de condeiu se achiteză ușor și comod de-o „voce din sinul clerului român unit“, timbrându-o de „necualificabilă, batjocură, încercare stilistică, fără valóre, eșită din péna lui Papiu fost paroch suspendat pe mai mulți ani pentru abuseri“.

Apoi ironice gratuléză „Gazetei Transilvaniei“ de ospitalitatea „Vocei“ și se miră de diaristica română, că publică „astfel de voci“.

Cum așa? Ore „Gazeta Transilvaniei“, cel mai vechi reprezentant al „diaristicii noastre“, nu e organul imparțial al opiniei publice? Nu e depozitarul ideilor și dorințelor publicului român, pe care l servece cu dragă inimă îmbrățișându-i pe toți de-o potrivă, îndreptându-i cu iubire, admoniându-i cu blândețe și conducându-i cu voinicie în spre aspirațiunile lor nobile?

Ei sorată! ai îmbrăținit prea de timpuriu. Ți-ai pierdut cumpétul și rostul ca o babă descreerată.

Nu auzi? nu vedi? nu simțesci vetele, detunăturile și șuerăturile din: Brașov, Sibiu, Clușiu, Oradea, Pesta, Viena, și de pretutindenea, cum se îndreptă și concentrază în spre falnica fortărăță de odinioră a lui Clain din piscul Tërnavelor?

Ai prins poftă turoescă să înaduși și sugrumi „vocile“, cari se afirmă, manifestă și probéză fapte concrete nenaturale și stricăcioșe bisericii naționale, națiunii române și fiilor ei?

Nu te temi, că sēmănând vânt, vei oulege furtună?

Ce nex causal esistă între „vocea mea“ din „Gazeta T-niei“ Nr. 240 c. dată la durerósa întrebare a „Gazetei“ Nr. 234 c. și între „abuserile pretinșe cu sentința de drept, suspensiune pe ani?“ Chiar așa să fiă — cum nu e probat juridice — nu scii, iubită soră „Unire“, că „gura păcătoșului adevér grăesce“?

respectos și stimător
Ioan Papiu.

SCRIRILE ȚILEI.

— 12 (24) Noemvre.

Dómnelor membre ale Reuniunii femeilor române din loc le atragem atențiunea asupra adunării generale, ce este convocată pe țina de mâne Mercuri la 3 ore p. m. în sala cea mare din edificiul

Altă veduvă, Amalia Török, spune numai, că eu am ordonat cuartire pentru 6000 ómeni și în urmă i-am asigurat, că nu vom intra în Aiud, și totuși pe la miezul noptii hórdele au intrat și au început a pustii orașul.

La pag. 13 altă veduvă, a lui Veres Mihai, spune, că ea cu bărbatul său, după ce a aflat de pustiirea Zlagnei, unde au pierit mai mult de 100 Maghiari*) și după măcelărirea celor dela Sângătin, a fugit la Turda, dér s'a reîntors cu generalul Varderer**) și așa la 8 Ianuarie 1849 se afla la Sându, când eu am orânduít locuința la 6000 ómeni. Majestatea Sa pôte să-și închipuescă, că după ce hórdele omoriră ca la 2500 inteligentți, tot omul s'a grăbit a-și îngropa puțina avere și a aștepta pregătit morțea. Dér curând după acestea sosind scrisórea lui Axentie adresată primarului, că nu va lăsa să intre nici nu om în Aiud, s'a culcat și pe la 11 ore o miă

de ómeni de-ai lui Axentie și Prodan***) au incendiat orașul, făcând o baie de sânge, au omorit și sugrumat. Se rógă deci, ca Axentie, — care și-a trimis hórdele să aprindă Aiudul și dela Ciumbud se uita cu sufletul odihnit cum arde, — să fiă pedepsit și ea, care și-a pierdut tótă averea, să fiă ajutată și miluită.

În nr. 126 din 9 Maiú pag. 12 aduce plânsórea veduvei Rosalia Péterfi, care arată, că pe bărbatul ei dimpreună cu alți 60 i-au omorit Români la Bucerdea*), și Bonz, care era prieten cu Popa olah, i-a luat banii.

Măcelărirea dela Sângătin séu Auraria întru atăta au spăriat'o, încât în Noemvre și-a părăsit locul nacerii, Aiudul. Dér cu escortă dela Urban erăși s'a întors înapoi și, după ce la 1 Ianuarie 1849 trupele împărătesci s'au retras, s'a prezentat Axentie înaintea Aiudului și a ordonat cuartire

*) Ba de-ai lui Mânzat, care petrecea cu marii proprietari în Stremț și cu cei fugiți de gróza insurgenților dela Clușiu, Turda și din alte părți. — Aut.

*) Noi scim și afirmăm cu tótă pozitivitatea, că la Șard. — Aut.

*) Atăta cred și eu, dér nu 640, cum susține autorul „Cărții negre“. — Aut.

**) Da, când acesta retera bătut de Bem la Ciucea. — Aut.

pentru 6000 ómeni. Orășenii, spăriați, tôte i-au promis numai să rămână încuarterarea, ceea ce Axente a promis, după cum se pôte vedé din scrisórea lui, ce se păstrează în arhivă.

Așa, încredându-se în promisiunea lui, încetară de a-și ascunde și în gropa în pământ tesaurile, și se culcară cu sufletul odihnit; dér după puțina trecere de timp se deșteptară prin strigătele și văietele, și prin flacările incendiului, și așa descultă, luând trei copii, pe doica lor și pe mama ei de 75 ani, se depărtară într'o pădure, de unde a doua zi s'a reîntors la Bucur Zador, care primit'o cu drag, dér a venit Istrate și i-a luat toți banii, ce-i avea la sine, încă și 100 fl., ce-i deduse în păstrare Românei, la care trăsesse în gazdă. Ca nenorocirea să fiă deplină, omoriră și pe fiul séu Albert. Se rógă deci, ca Majestatea Sa să dispună, după anchetă, să fiă silit Istrate să-i redea banii prădați, — dér nu spune căți.

(Va urma.)

școlilor. Este în interesul Reuniunii ca să se înfățișeze membrele în număr cât se poate de mare, ca să pōtă lua o deciziune în privința ordinației ministeriale, prin care se cere repetit modificarea unor nouș puncte din statute și se ridică unele pretențiuni îngreunătoare pentru Reuniune.

—o—

Onomastica P. S. S. Episcopului Mihail Pavel dela Oradea-mare s'a serbat la Beiuș în ziua S-lor arhangeli Mihail și Gavril într'un mod mai solemn ca altădată. În presera zilei s'a arangiat o producțiune frumoasă și bine succoasă cu elevele noului internat de fetițe, fundat din liberalitatea bunului episcop, őr în ziua următoare s'a oficiat un serviciu divin, după care a urmat în sala gimnasiunii o ședință festivă, cu vorbiri, cântări, declamațiuni etc.

—o—

Pentru congresul național-bisericesc gr. or., cum ni-se scrie din Făgăraș, a fost ales delegat pentru acel cerc d-l Dr. Ioan Șenchea. Pentru cercul Sibiului a fost ales d-l P. Cosma; pentru cercul Turzii d-l Dr. P. Span; pentru cercul Mediașului d-l protopop Nic. Măneguț din Tergu-Mureșului; pentru cercul Seliștei d-l Dr. Liviu Lemenyi.

—o—

Avansări în capitulul metropolitan din Blași. Majestatea Sa a numit pe canonicul lector Ioan M. Moldovan canonic preposit; pe canonicul cantor Dr. Ioan Rațiu l'a numit canonic cantor; pe canonicul școlastic Simeon Pop Matei l'a numit canonic cantor, őr pe canonicul cancelar Gavrilă Pop l'a numit canonic eustode. Patru posturi de canonic sunt vacante.

—o—

Un șerpar confiscat. Ni-se comunica din Poiana sărată (com. Treiscaune), că înainte de asta cu câte-va săptămâni un țeran român de-acolo își cumpărase în România un chimir (șerpar), pe care din întâmplare se aflau scrise cuvintele: „Trădescă România”. Țeranul, care n'a dat importanță acestei inscripțiuni, a purtat șerparul în pace până înainte de asta cu vre-o trei săptămâni, când, voin să treacă în România pentru a-și cumpăra un chilogram de struguri, nisce gendarmi, ce erau la vamă, observând inscripția numită pe șerparul Românului, îi confiscară acestuia șerparul. Astfel bietul Român a rămas până în ziua de azi fără șerpar.

—o—

Huiduirea străinilor din Prusia. Din Allenstein (Prusia) se telegrafiază, că toți muncitorii ruși, poloni și galițieni, cari locuiesc în împrejurimea orașului, au fost provocați să părăsescă pământul statului prusesc, deoarece autoritățile publice ale Prusiei dela 30 Noemvre încolo nu vor mai suferi nici un străin acolo.

—o—

Stégul spaniol insultat. Din New-York se telegrafiază, că soldații răsculați în 21 l. c. au trântit stégul spaniol în tină și l'au călcat în picioare înaintea arsenalului New-castlei. (Delaware).

—o—

Blăstēmul lui Don Carlos. O telegramă din Paris anunță, că principele Don Carlos a anatemisat pe fiica sa Elvira, care, după cum șcim, a fugit cu pictorul Filippo Fochi. Blăstēmul acesta părintesc, care a fost adresat familiei Carliștilor în formă de proclamație, sună astfel: Cătră Carliști! Veneți, 16 Noemvre. Voi sunteți fiii familiei mele, pe cari v'ubesc ferbinte. Cred, că mi-e datorința să vă comunic, că un alt infant, — acela, care se cheama fiica Donna Elvira, pentru noi a murit. Dumnezeu care e preaiudrător, se se milostivescă spre această nefericită creatură. Două mângăeri pătrunzătoare mă mai susțin în urma acestei lovituri cumplite: mântuirea sufletului meu, la care țin și pentru care lucrez cu totă evlavie, cum am lucrat în totdeuna, și credința în rugăciunile și iubirea voastră, cari toate le respălesc. Carlos.

—o—

Certă între tinerimea universitară din Zürich. Foile budapestane publică șciorea, că între studenții și studentele dela

universitatea din Zürich a isbucnit o certă formală. La universitatea din Zürich sunt 150 fete la studiu, cari vosec a trimite două delegate în conventul studenților. Studenții la această nu s'au învoit și de present deving disouții serioșe în cestiunea, că őr ecurul student esprimă un concept masculin, őr femenin? Intre studenții feciori e mare iritație. Ei őr: „S'eu noi părăsim universitatea, s'eu rochiile!” Lucrul a adus și corpul profesoral într'o stare critică.

—o—

Turci exilați. Din Constantinopol se anunță, că fostul atașat militar la Petersburg, Aziz-Bey, fiul comandantului de corp Renz-Pașa, apoi Assip-Bey, Izzed-Pașa, fiul fostului măestru al grajdurilor, s'au refugiat în străinătate. Cincispredece ascultători dela academia marină au fost deținuți, fiind-că s'au aflat la ei diare oprite și au colectat bani pentru noua comisiune turcoască.

—o—

Un principe atacat de un taur. În 20 l. c. moștenitorul de tron danes era aprōpe să cadă jertfă unui taur. Moștenitorul de tron se preumbla adecă cu cele două fiice ale sale pe lângă țermurul mării. De-odată se aruncă asupra lor un taur. Principeselor li-a succoș se se refugieze dinaintea animalului infuriat, tatăl lor însă a fost în mai mare pericol. Taurul voia să-l sfășie, őr el nu avea la sine, decât un baston cu care se apōra. Din norocire i-au venit în ajutor mai mulți őrmeni de pe un vapor, cari au scăpat pe princoipe dela mōrte.

—o—

Societatea filarmonică din loc își va ține proba generală mâne, la 7 și 1/2 őr seșera, în sala Redutei.

Convenire colegială.

Brașov, 10 (22) Noemvre 1896.

Diua bună se cunoșce de dimineță. Punctual la 8 őr seșera, când avea să se încopă producțiunea musicală, prin care s'a introdus convenirea colegială a „Reuniunii nōștre de gimnastică și de cântări” Sâmbătă seșera, era deja mare mișcare în curtea, în garderoba și în antreul salei dela otelul Central. Trășuri veniau și se duceau și un public frumos și ales din societatea nōștră se grăbia a-și ocupa locurile pentru producțiune.

Acastă mișcare vină a lățit o temperatură plăcută, ca un bun prognostic pentru serată. Un presimț își șoptia, că interesarea vină manifestată din partea societății în seșera această, este par'că aurora unui nou avânt, ce are să-l ia reuniunea nōștră de gimnastică și cântări. Dēe ceriul să fi așa și numai așa! și societatea această, odinōră atât de mândră să se deștepte cu desevșșire din letargia, în care căduse mai anii trecuți!

Numai puțină insuflețire și totul se va schimba, și va lua altă față mai prietinosă și mai veselă.

Cum-că am pornit pe calea această ni-a dovedit'ō seșera de Sâmbătă.

Podiul, pe care era aședat la o parte pianul, a fost la un semn dat cu clopoșelul din partea conducătorului convenirilor prof. N. Bogdan împopulat și împodobit cu coriste și cu coriști în număr respectabil, în frunte cu zelosul dirigent al secțiunei musicale a Reuniunii, d-l prof. Panteleimon Dima. Dovadă despre interesarea, cu care tineretul nostru întâmpină őrășii producțiunile reuniunii, cari au aflat un sprijin fōrte remarcabil și din partea cătorva dōmne mai tinere din societate.

Programa concertului destul de variată a fost următoarea: S'a cântat: „Copilă tinerică”, cor miost, de G. Dima; „Tōtă a mea gândire”, cor miost, de Rheinberger; „Domnul vegheză'n Izrail”, din oratoriul „Elias”, cor miost, de Mendelssohn-B. „In codru des”, cor miost, de Mendelssohn-B. „Cucuruz cu frunța'n sus”, cor miost, de G. Dima; „Vino'n codru”, cuvinte de Eminescu, cor miost, de Hans Huber.

Tōte aceste puncte ale programei au fost executate de cor esact și cu mult

efect. Oratoriul de Mendelssohn „Domnul vegheză în Izrail”, ca cea mai grea dintre piese, a dat dovadă despre diligența corului și aptitudinea dirigentului, fiind executată cu acurateță, unindu-se tōte vocile în mod armonios. Deși sopranul era mai bine reprezentat și deci mai tare, totuși vocile bărbătesci au stat la înălțime și astfel au făcut să nu se observe mai de loc disproporția.

Acastă piesă, ca și celelalte, a fost viu aplaudată. Cele două din urmă coruri au fost, ca musică națională, aplaudate cu însuflețire așa că au trebuit să fiă repetate.

Punctul 4 al programei: „Fantasia” de Schubert, executat la pian de d-șora Maria Steriu a oferit o variație plăcută publicului ascultător. D-șora Steriu este o excolentă pianistă, jocul ei resolut și plin de desteritate ne-a ținut în cea mai încordată atențiune până la ultimele acordări pline și puternice. Auditoriul și-a arătat mulțămirea, aplaudând șgomotos și rechiământ din nou pe d-șora Steriu.

În afară de program ne-a surprins d-l Ilie Savu cu o declamație mult reușită „Electorale” de Iacob Negruzzi, care prin tonul umoristic cu care a fost predată a escitat multă ilaritate în public.

După concert a urmat dansul fōrte animat introdus cu „horă” mare.

Căi ferate în seșuime.

Emigrarea Seșuilor.

După datele oficiale ale oficiilor de vamă ungresci, au emigrat și s'au stabilit definitiv în România în anul 1891: 2986 Seșui; în 1892: 2801; în 1893: 2580; în 1894: 5326; în 1895: 4827.

Va să őrică în decurs de cincis ani au emigrat în România 18.520 Seșui.

Camera de comerț și industrie din Mureș-Oșorhei őrde, că emigrațiunea progresivă s'ar mai împuțina, decât s'ar mai înmulți în Seșuime căile ferate. Să șoie, că înă în anul trecut s'a început construirea liniei ferate dela Seșși-Săugeorgiu până la Ciuc-Sereda, așa că această linie va pute fi predată comunicațiunei încă în decursul acestui an.

De-asemena se lucrează cu mare grabă la construirea liniei ferate dela Ciuc-Sereda până la pasul Ghimeșului, adecă până la granița română. După convenția încheiată cu România, această linie ar trebui să fiă gata cel mult până la 17 Noemvre 1897, ea însă va fi gata încă mai curând de acel termen.

Pentru împedecarea emigrării Seșuilor în România însă, numita cameră de comerț și industrie află de lipsă să se construiescă și alte linii de căi ferate în Seșuime. De aceea a adresat zilele acestea un memorandum cătră ministrul de comerț, în care cere construirea încă a unei linii ferate principale dela Ciuc-Sereda până la Reghin, trecând prin Giurgeu-Săunclăuș, cum și mai multe alte ramificațiuni a acestei linii.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 23 Nov. „Partida populară” a voit să trimită o deputațiune monștră la monarch cu scop de a-i aduce la cunoștință abuzurile și atrocitățile comise de guvernul — Banffy contra acestei partide. Membrii deputațiunei aveau să fiă toți aceia, cari la alegeri au figurat ca bărbați de încredere ai „partidei populare”. Planul acesta însă a fost acum zădărnicit, deoarece, după informațiile lui „M.—g”, monarchul a declarat, că nu va primi în audiență deputațiunea.

Viena, 23 Noemvre. La începutul lui Decemvre se va începe aici deșbaterea asupra budgetului, care probabil va dura până prin 15 Ianuarie. După această cameră va fi disolvată și se vor ordona noușle alegeri.

Paris, 23 Novembre. „Paix” comunică șciorea, că textul convenției încheiate la Paris între Țarul Ru-

siei și între președintele Faure se va da încurând publicității.

București, 23 Noemvre. Se őrice, că într'o consfățuire ținută la ministrul de esterne s'a hotărât, în cestiunea Metropolitului-Primat, ca în primele zile ale sesiunei Corpurilor legiuitoare să se convoce marile colegiu pentru alegerea unui Metropolit-Primat. Va fi ales, se őrice, Metropolitul Iosif al Moldovei.

Constantinopol, 23 Nov. Ambasadorii statelor streine au făcut cunoscut Porții, că membrii din afară ai comisiunei însărcinate cu organizarea gendarmeriei crețense vor merge la Creta Marți, őr membrii comisiiei judecătoreșci vor merge Joia viitoare, — și această fără considerare, decât comisarii turcesci vor fi gata cu lucrările lor până la acel termen, őr nu vor fi gata.

DIVERSE.

O nouă invențiune a lui Edison. Din laboratorul renumitului inventator Edison őrășii a őrit la lumina zilei o invențiune senzațională, care pe terenul ilustrațiunilor diaristice va face mare serviciu. Cu ajutorul telegrafului se pot transmite fotografii la őr-ce depărtări, și încă păstrându-se fidelitatea fotografică. Edison însu-și s'a esprimat asupra noiei sale invențiuni astfel: Ideia nu e de tot nouă, deoarece sistemul numit Cassela a funcționat în asemenea mod. Cu câțiva ani mai înainte m'am ocupat cu perfecționarea mașinei, când a fost inventat telefonul, care mi-a răpit totă activitatea. Folosul acestei invențiuni este evident. Pentru un negustor, care își comandă vre-un postav dela vre-o fabrică va fi de mare folos, decât de-odată va telegrafa fabricoi și muștra. Invențiunea va fi folosită, diarelor pentru ilustrațiuni. Dacă un artist vrē să-și marșeze planul său șchița unei întâmplări, întōrce de un tub cilindric, ce se află la mașină, apasă de un nasture și în momentul următor icōna este reproducă la locul destinat. Patenta invențiunei o voiū de unor foi ilustrate, dēr mai înainte de a-l evalua, voiū experimenta perfecțiunea lui și li voiū de un format mai mic, așa, ca să se pōtă purta în busunar și să se pōtă pune la őr și ce mașină telegrafică. Mașina funcționează perfect și ușor până la o distanță de 500 mile; chiar și la o depărtare de 1000 mile reproduce icōne destul de lămurite. Înainte de-a da lumii invențiunea, voiū face încercări cu mașina între New-York și San-Franisco.

Literatură.

A apărut Nr. 5 din Povestea vorbeii revizată literară-săptămănală, ce apare în București, strada oămpianu nr. 13. cu următorul sumar: Sonet de A. Vlahuță; Fantazie de Ioan Gorun; Ce hoți (poesie) de G. Murnu; O notiță filologică de G. Coșbuc; În vremea ceia (versuri) de D. Telear; O mamă ferocită de Basarabianu; Geneza unei nuvele de Ioan Gorun; Semnele vremii de Sandu; Sara (poesie) de Artur Stavri; Smarandă (nuvelă) de Petru Vulcan; Povești caraghioșe de Marion; Ca bivolul (snoavă) de Stăncescu; Ilustrația de Mars, Numărul costă 15 bani.

Revista poporului. anul 5, Nr. 10 sub direcția d-lui Dr. C. N. Chabudianu a apărut cu următorul sumar:

Baronul Ladislaus Kapri (Biografie); Cunoștințe igienice populare de L. Fialla; Domnioa (Idilă) de Al. Filloleanu; Cea d'ântăiu sărutare de D'apolodor; Protecționismul, economic, șocial și politic în America de S. Aurelian; Poesii populare de Ioan Cădea; Contra Mălurei de Ialomițeanu; Schimbul sângelui în Madagascar de I. S. Spartali; Industria zăharului de Inginer C. D.; Șerbarea florilor de cireș de I. S. Spartali; Mixandra fulg de zăpadă de Fr. Buison; Consumația alcoolului în Franța de L. Șo. V.; Mare progres tehnic de N.; Despre nervositatea tineretului la școlă de Dr. Schuschny; Se întâlniră de T. Telear; Proverbe străine de I. Aristotel; Diverse.

Călinarul Plugarului pe 1897, edat de Tipografia „A. Mureșianu” din Brașov, a eșit de sub tipar și se expediază zilnic. Acest călindar intră acum în anul al 5-lea, având un cuprins tot mai bogat și mai interesant. De astă-dată în călindar se cuprind și mai multe chipuri frumoase. Pe pagina primă se află portretul fericitului întru pomenire Ioan Barac, marele scriitor popular dela începutul acestui veac,  r in text se află scrisă istoria vieții și lucrării lui. Partea calendaristică este mai bogată ca până acum, îndreptându-o și înmulțindu-o după trebuințele ivite, însemnând până și evangeliile, ce sunt a se ceti în fiă-care Duminecă. Pentru a economisi din spațiu, măsurile de lungime și greutate, competențele de timbre și tacse, taxele pentru postă și telegraf etc. s’au cules cu litere mici de tot. Mai ales tarifa pentru telegrame și taxele postale pentru scrisori și pachete s’au adus pe lung și pe larg după cele mai nou ordinatiuni postale. T rgurile sunt de-ase-menea îndreptate și corectate. Urm z în-troducerea de Ioan Georgescu, și apoi vine parte literară. Acostă parte este mult mai bogată ca in c lindarele din anii trecuți, cuprind nd ea singură vre-o 42 pagine cu cele mai frumoase istorisiri, poesii etc., t te scrise pentru popor și f rte interesante. In partea economică de-ase-menea se află o seriă bogată de articuli de mare interes pentru plugari, precum: Rotațiunea in economia comasată, Lucrarea p m ntului, Tovr așile economice, Intrebuintarea vaci-cilor la lucru, Pășunatul vitelor, V ruiatul gr ului de s m nț , Legumile bost noșe,

Culesul și păstratul p melor și altele. La urmă vin felurite povețe, glume etc. cum și o mulțime de anunțuri.

Călinarul se află de v ndare la „Tipografia A. Mureșianu” in Brașov și la librăria N. Ciurcu; costă și de astă-dată numai 25 cr.,  r trimis prin post  30 cr. Celui ce cumpără de-odată mai multe exemplare, li-se dă rabatul cu-venit.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.
Din 23 Noevre 1896.

Renta ang. de aur 4%	122.20
Renta de coróne ung. 4%	99.15
Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.--
Impr. căil. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. etais.	120.75
Bonari rurale ungare 4%	97.35
Bonari rurale croate-slavone.	97.15
Imprum. ung. cu premii	151.25
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	136.50
Renta de h�rtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.30
Renta de aur austr.	122.60
Losuri din 1860	144.25
Acții de ale Băncei austro-ungar�.	934.--
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	402.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	365.10
Napoleonori	9.53 1/2
Mărci imperiale germane	58.80
London vista	119.95

Paris vista	47.50
Rente de coróne austr. 4%	101.05
Note italiene.	45.15

Cursul pietei Brașov.
Din 24 Noevre 1896.

Bancnote rom. Camp.	9.47	V�nd.	9.50
Argint român. Camp.	9.43	V�nd.	9.46
Napoleon-d’ori Camp.	9.51	V�nd.	9.56
Galbeni Camp.	5.62	V�nd.	5.64
Ruble rasesci Camp.	126.--	V�nd.	--
Mărci germane Camp.	58.30	V�nd.	58.80
Lire turcesci Camp.	--	V�nd.	--
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	V�nd.	101.75

Nr. 7133—1896.

Concurs!

In urma imputernicirii D-lui subcomite **Dr. Friederic Jekel** din 14 Noevre a. c. Nr. 1844/96 se eserie prin costă concurs pentru postul de asesor la sedrea orfanal  or șenesc  devenit vacant, respective pentru ocuparea vr’unui post orășenesc de notar, tutor comunal, comisar de poliție, concipist și a altor posturi devenind vacante prin ocuparea postului de asesor al sedrei orfanale or șenesci.

Lefa asesorului este anualminte 1300 fl., bani de locuință de 200 fl., și quiquenaliile statutorice.

Asupra calificatiunii pentru unul din aceste posturi dispune §. 180 al art. de lege XX din 1877 respective

§. 74 al art. de lege XXII din 1886, pe când durata postului o normez  §§. 69 și 84 al art. de lege XXII din 1886 și §. 38 al statutului de organizatiune, conform cărora postul asesorului sedrei orfanale respective acela al tuturorului comunal durerez  până la proxima restauratiune, pe c nd celelalte posturi: pe vieță.

Veniturile posturilor eventual-minte devenite vacante se regulerez  prin statutul salarial satorit in statutul de orgauisatiune.

Reflectanții asupra postului asesorului sedrei orfanale or șenesci respective asupra posturilor deveninde vacante au de aș cerne petitiunile instruite și provădute cu timbrul prescrie cel mult p n  in 30 Noevre a. c. la pr nz la 12  re acestui magistrat.

Brașov, 16 Noevre 1896.
1109,2--2 **Magistratul orășenesc.**

Anunțuri
(insertiuni și reclame)

Sunt  a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui anunțiu mai mult de odată se face sc d m nt, care crește cu c t publicarea se face mai de multe-ori.

Admistr. „Gazeta Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta — Predeal										Ghiriș — Turda										
Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Tren de persón.	Tren mixt.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	
10--	8.05		8.05	2.00	pl. Viena . . . sos.	1.55		1.55	7.20	6.20	7.33	11.--	5.--	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12	
8.30	2.15		5.45	9.15	Budapesta	7.--		7.40	1.50	8.10	7.53	11.20	5.20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52	
11.21	4.16	5.10	9.02	11.19	Szolnok . . .	3.37		5.31	11.44	4.28	Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș									
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47	P. Lad�ny . .	1.19		3.56	10.03	2.17	tren de persón.	Tren mixt.	tren de persón.	tren mixt.						
3.42	7.08		1.48	2.11	Oradea-mare .	11.04	8.00	2.31	8.38	11.32	2.20	4.45	11.55	7.10	pl. Copșa mică . sos.	9.34	3.05	6.25	12.35	
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	Mez�-Telegd .	10.44	7.10	2.01	8.11	10.42	3.57	6.35	1.25	8.50	3.13	Ocna	8.11	1.27	5.07	11.01
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50	Rév	9.30	6.13	1.34	7.46	10.08	4.19	7.01	1.48	9.15	3.39	Sos. Sibiu	7.44	12.57	4.40	10.30
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26	Bratca	9.10	5.38		9.50			4.34		2.05	pl. Sibiu	7.29	12.57	4.40	8.57	
5.43		3.51	4.06		Ciucia	8.32	5.49	12.52	7.08	9.19		6.16		3.58	Avrig	6.02			7.16	
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17	B. Huedin . .	7.54	4.59	12.20	6.39	8.37		8.42		6.35	Sos. F�g�raș . . pl.	3.28			4.30	
7.16	9.57	6.14	5.32	4.50	Gh�rb�u . . .	6.54	3.18		5.23	7.37										
8.07		7.32	6.24		Cișniu	6.13	2.23	11.01	5.23	7.--										
8.34	10.37	8.21	6.59	5.55	pl. Cișniu . . .	5.24	10.45	tr.pers.	4.35	6.45										
8.49	11.10	8.40	2.17	6.11	Apahida . . .		5.02		4.03	6.27										
9.06	11.27	9.09	2.52	6.27	Ghiriș	tr. exp.	3.37	9.23	2.55	5.12										
10.12	12.30	10.40	4.45	7.27	Cucerdea . . .		3.06	8.49	2.25	4.33										
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50	Uin�ra		2.49		2.08	4.27										
11.01	1.09	11.49	6.08		Vințul de sus		2.41		2.00	4.20										
11.09	1.16	11.59	6.19		Aiud		2.17	8.23	1.38	3.59										
11.31	11.40	12.29	6.57	8.17	Teiuș	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38										
11.48	11.55	12.55	7.30	8.33	pl. Teiuș . . .	3.18	1.29		12.57	3.06										
12.05		1.30		8.38	Cr�ciunel . . .		12.55		12.32	2.40										
12.33		2.08			Blașiu	2.48	12.40		11.59	2.26										
12.47		2.27		9.09	Micăsasa . . .		12.01		11.28	1.54										
1.18		3.11			Copșa-mică . .	2.15	11.41		11.10	1.35										
1.34		3.31		9.42	Mediaș	2.12	11.14		10.48	1.45										
2.13		3.46		9.44	Elisabetopol .	1.40	10.21		10.18	1.21.6										
2.32		4.08		9.59	Sighișora . . .	1.06	9.42		9.43	1.33										
3.04		4.45		10.22	Hașfal�u . . .	12.52	9.12		9.19	1.16										
3.40		5.27		10.51	Homorod . . .	11.54	7.45		7.38	10.03										
4.08		6.12		11.12	Agostonfalva .		7.02		7.22	9.25										
5.34		7.50		12.26	Apeța	11.11	6.36		6.48	9.01										
6.12		8.37		12.58	Feldi�ra . . .		5.58		6.33	8.23										
6.41		9.07		1.15	Brașov	10.10	5.08		5.57	7.48										
7.16		9.40		1.34	Timiș	10.05	5.20			9.08										
8.--		10.25		2.09	Predeal . . .	9.12	3.32		5.20	8.28										
8.55		11.--		2.19	sos. Bucuresci .	5.35	9.15		4.14	8.01										
4.40		12.26		3.01					3.32											
5.10		1.11		3.31					3.32											
12.00		8.30		9.30					3.32											

Notă:  rele insemnate in st nga stațiunilor sunt a se ceti de sus in jos, cele insemnate in dr pta de jos in sus. — Numerii incuadr ți cu linii mai negre insemnez   rele de nópte.